

Vevesvese

— nazlı can · 26 Şubat 2009

Ve/vesvese

Kaybettim bu gece kendimi
sensizliğin çamurlu sokaklarında... Kanayan sevda da ;
kanadı kırık umutlarla ,
vurgun yemiş bir yürek
ve
sessizce ağlayan bir sonbaharla
başbaşa...

İçimde ki şımarık çocuk büyümeli
emzirmeli hüznleri,
sağanak sağanak yağın
ihanet yağmurları altında
kan kırmızıya çalan dudakların
öpmeli son kez
öpmeli
mağrur bakışlar altında
gözlerden süzülen yaşlarla
yıkanan sevdayı...

Önce anılar bitti
sonra;
kırık dökük,
üç noktadan ibaret aşk sözcükleri...

Nereye dökülebilir ki,
hangi okyanusun karnı alır ki ihaneti?